

บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิจารณ์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมของผู้ให้ข้อมูล 2) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชน และ 3) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชนของประชาชน โดยทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลเสริมซ้าย อำเภอเสริมงาม จังหวัดลำปาง จำนวน 280 ครัวเรือน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายแบบสัดส่วนประชากร (simple random sampling) การนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางข้อมูลประกอบคำบรรยายและวิจารณ์ผลการวิจัยในขอบเขตของข้อมูลที่รวบรวมมาได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคม และปัจจัยเสริมของประชาชน

ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนของประชาชน

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคม และปัจจัยเสริมของประชาชนกับการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชน

ลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคม

และปัจจัยเสริมของประชาชน

ลักษณะส่วนบุคคล

เพศ

จากการศึกษา พบว่า ประชาชนมากกว่าสองในสาม (ร้อยละ 69.29) เป็นเพศชาย ซึ่งก็เป็นลักษณะของสังคมไทยทั่วไป ผู้ชายจะเป็นหัวหน้าครอบครัว โดยเฉพาะในสังคมของเกษตรกร เพศชายเป็นผู้นำ จะมีอำนาจในการตัดสินใจ และเกือบหนึ่งในสาม (ร้อยละ 30.71) เป็นเพศหญิง ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลเพศหญิงบางรายมีสถานภาพโสดหรือหม้าย และสามีไม่อยู่ไปทำงานต่างถิ่น (ตาราง 2)

อายุ

ประชาชนมีอายุเฉลี่ยประมาณ 46 ปี โดยมีประชาชนที่อายุน้อยที่สุดคือ 23 ปี และประชาชนที่มีอายุมากที่สุดคือ 75 ปี โดยประชาชนเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 43.93) มีอายุระหว่าง

41-50 ปี รองลงมาคือ ร้อยละ 24.29 และ 21.43 มีอายุระหว่าง 51-60 ปี และอายุระหว่าง 31-40 ปี ในขณะที่มีเพียงร้อยละ 5.36 และ 5.00 มีอายุมากกว่า 60 ปี และมีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี (ตาราง 2)

แสดงให้เห็นว่าประชาชนมีอายุเฉลี่ย 46 ปี ซึ่งอยู่ในวัยกลางคนขึ้นไปเป็นวัยทำงาน มีอาชีพที่ค่อนข้างแน่นอน รับผิดชอบต่อครอบครัว รู้จักใช้เหตุผลมีความสำนึกที่ดี มีความสามารถแก้ไขปัญหาได้ดีและมีสติปัญญาอยู่ใน ช่วงพัฒนามากที่สุด

ระดับการศึกษา

ผลการศึกษาระดับการศึกษาพบว่า ประชาชนมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 58.57) จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาภาคบังคับ รองลงมาคือ ร้อยละ 28.57 จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาและปว.ช. ร้อยละ 10.36 ไม่ได้เรียน/เรียนไม่จบ ในขณะที่มีเพียงร้อยละ 2.50 เท่านั้นที่จบการศึกษาในระดับอนุปริญญา (ปว.ส) และระดับปริญญาตรี (ตาราง 2) ซึ่งให้เห็นว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับประถมต้น เนื่องจากประชาชนเจริญเติบโตมาจากสังคมการเกษตรที่อยู่ห่างไกลสถานศึกษาในอดีตและถือว่าอาชีพมีความสำคัญกว่าการศึกษา เพราะมีผลต่อความเป็นอยู่ของครอบครัว สำหรับผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาจะเป็นกลุ่มประชาชนที่มีอายุมาก เนื่องจากในอดีตระบบการศึกษาอาจจะยังเข้าไปไม่ถึงในชนบท

สถานภาพสมรส

ประชาชนเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 92.14) มีสถานภาพสมรสแล้ว มีครอบครัวและยังคงอยู่กับครอบครัว ซึ่งบุคคลที่มีครอบครัวค่อนข้างจะมีวุฒิภาวะทางความคิด และความเป็นเหตุเป็นผลของกระบวนการตัดสินใจ ในขณะที่ร้อยละ 4.29 3.21 และ 0.36 มีสถานภาพโสด หม้าย และหย่าร้าง ตามลำดับ (ตาราง 2)

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

ประชาชนมีสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4 คน ประชาชนที่มีสมาชิกในครัวเรือนน้อยที่สุดคือ 2 คน และมากที่สุดคือ 9 คน โดยพบว่าประชาชนเกือบสองในสาม (ร้อยละ 63.21) มีสมาชิกในครัวเรือนระหว่าง 4-5 คน รองลงมาร้อยละ 21.43 มีสมาชิกในครัวเรือนระหว่าง 2-3 คน ร้อยละ 13.57 มีสมาชิกในครัวเรือนระหว่าง 6-7 คน และร้อยละ 1.79 มีสมาชิกในครัวเรือนมากกว่า 7 คน ตามลำดับ (ตาราง 2)

จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่ในวัยแรงงาน

ผลการศึกษาพบว่าประชาชนเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 44.29) มีสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่ในวัยแรงงานจำนวน 3 คน รองลงมาร้อยละ 28.93 มีสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่ในวัยแรงงานจำนวน 4 คน ร้อยละ 17.86 มีสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่ในวัยแรงงานจำนวน 2 คน ร้อยละ 7.86 มีสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่ในวัยแรงงานมากกว่า 4 คน และมีเพียงร้อยละ 1.07 เท่านั้นที่มีสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่ในวัยแรงงานจำนวน 1 คน โดยประชาชนมีสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่ในวัยแรงงานเฉลี่ย 3.26 คน ประชาชนที่มีสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่ในวัยแรงงานน้อยที่สุดคือ 1 คน และมากที่สุดคือ 6 คน

จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่ในวัยพึ่งพิง

ประชาชนมากกว่าสองในสาม (ร้อยละ 68.57) มีสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่ในวัยพึ่งพิง ในขณะที่ร้อยละ 31.43 ไม่มีสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่ในวัยพึ่งพิง โดยประชาชนมีสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่ในวัยพึ่งพิงเฉลี่ย 1.51 คน ประชาชนที่มีสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่ในวัยพึ่งพิงน้อยที่สุดคือ 1 คน และมากที่สุดคือ 3 คน โดยพบว่าประชาชนมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 59.38) มีสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่ในวัยพึ่งพิงจำนวน 1 คน รองลงมาร้อยละ 30.20 มีสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่ในวัยพึ่งพิงจำนวน 2 คน และร้อยละ 10.42 มีสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่ในวัยพึ่งพิงจำนวน 3 คน (ตาราง 2)

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าประชาชนมีสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4 คน แสดงให้เห็นว่า ครอบครัวในปัจจุบันมีขนาดเล็กลงจำนวนแรงงานในครอบครัวจึงมีบทบาทในการเกษตรน้อย เพราะเนื่องจากครอบครัวไทยเป็นครอบครัวชนบทส่วนใหญ่คนที่อยู่กับครอบครัวพ่อแม่ ส่วนมากจะยังไม่ได้แต่งงาน หรือเมื่อแต่งงานก็แยกตัวออกไปตั้งครอบครัวใหม่ที่ประกอบไปด้วยพ่อแม่ และลูก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนในปัจจุบันให้ความสนใจในอาชีพการเกษตรน้อย ซึ่งวิถีการทำเกษตรกรรมของครอบครัวขนาดเล็ก ทำให้แรงงานในครอบครัวขาดแคลนอาจต้องใช้การจ้างแรงงานนอกครอบครัวเข้ามาช่วยมากขึ้น

ตาราง 2 จำนวน และร้อยละของประชาชนจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

(n = 280)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	194	69.29
หญิง	86	30.71
อายุ (ปี)		
30 หรือน้อยกว่า	14	5.00
31-40	60	21.43
41-50	123	43.93
51-60	68	24.29
61 หรือมากกว่า	15	5.36
$\bar{X} = 46.26$	SD = 9.02	Min-Max = 23-75
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียน/เรียนไม่จบ	29	10.36
ประถมศึกษาภาคบังคับ	164	58.57
มัธยมศึกษาตอนต้น	42	15.00
มัธยมศึกษาปลาย/ปว.ช.	38	13.57
อนุปริญญา/ ปว.ส.	3	1.07
ปริญญาตรี	4	1.43
สถานภาพสมรส		
สมรส	258	92.14
โสด	12	4.29
หม้าย	9	3.21
หย่าร้าง	1	0.36

ตาราง 2 (ต่อ)

(n = 280)		
ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
จำนวนสมาชิกในครัวเรือน (คน)		
2-3	60	21.43
4-5	177	63.21
6-7	38	13.57
8 หรือมากกว่า	5	1.79
$\bar{X} = 4.29$	SD = 1.15	Min-Max = 2-9
จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่ในวัยแรงงาน (คน)		
1	3	1.07
2	50	17.86
3	124	44.29
4	81	28.93
5	19	6.79
6	3	1.07
$\bar{X} = 3.26$	SD = 0.90	Min-Max = 1-6
จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่ในวัยพึ่งพิง (คน)		
ไม่มี	88	31.43
มี	192	68.57
1	114	59.38
2	58	30.20
3	20	10.42
$\bar{X} = 1.51$	SD = 0.68	Min-Max = 1-3

ลักษณะทางเศรษฐกิจ

อาชีพหลัก

ผลการศึกษาในตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าประชาชนมากกว่าสามในสี่ (ร้อยละ 77.14) ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลัก รองลงมาร้อยละ 17.14 ประกอบอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 3.93 และ 1.79 ประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ตามลำดับ โดยประชาชนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักส่วนใหญ่จะทำนาเป็นอาชีพหลัก (ร้อยละ 62.50) รองลงมาร้อยละ 46.76 ทำไร่ ร้อยละ 10.65 ทำสวน และร้อยละ 4.63 ทำการเลี้ยงสัตว์ ตามลำดับ

แสดงให้เห็นว่าอาชีพเกษตรกรรมยังเป็นอาชีพหลักของประชาชนในชนบท ทั้งนี้ เนื่องจากอาชีพการทำเกษตรกรรมดำเนินการมาตั้งแต่อดีต ซึ่งสามารถสร้างรายได้ให้กับครอบครัวแล้ว ผลผลิตยังสามารถนำมาใช้ในการบริโภคในครอบครัวได้อีกด้วย แต่อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่านอกจากการทำนาแล้ว เกษตรกรยังมีการทำไร่ และทำสวนด้วย

อาชีพเสริม

จากตาราง 3 พบว่านอกจากประชาชนจะประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักแล้วเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 98.93) ยังมีการประกอบอาชีพเสริม มีเพียงร้อยละ 1.07 เท่านั้นที่ไม่มีการประกอบอาชีพเสริม โดยประชาชนที่ประกอบอาชีพเสริมเกือบสามในสี่ (ร้อยละ 74.73) ประกอบอาชีพเสริมโดยการรับจ้างทั่วไป รองลงมาร้อยละ 31.77 ประกอบอาชีพทำไร่ ร้อยละ 14.08 13.36 และ 13.36 ประกอบอาชีพทำนา ค้าขาย และเลี้ยงสัตว์ ตามลำดับ ในขณะที่มีเพียงร้อยละ 7.94 เท่านั้นที่ประกอบอาชีพทำสวน

ตาราง 3 จำนวน และร้อยละของประชาชนจำแนกตามอาชีพ

(n = 280)			
อาชีพ	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ	
อาชีพหลัก			
เกษตรกรรม	216	77.14	
รับจ้าง	48	17.14	
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	11	3.93	
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	5	1.79	
อาชีพการเกษตรที่ทำ* (n=216)			
ทำนา	135	62.50	
ทำไร่	101	46.76	
ทำสวน	23	10.65	
เลี้ยงสัตว์	10	4.63	
อาชีพเสริม*			
ไม่มี	3	1.07	
มี	277	98.93	
ได้แก่	รับจ้าง	207	74.73
	ทำไร่	88	31.77
	ทำนา	39	14.08
	ค้าขาย	37	13.36
	เลี้ยงสัตว์	37	13.36
	ทำสวน	22	7.94

หมายเหตุ * ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

รายได้จากอาชีพหลัก

ประชาชนมีรายได้จากอาชีพหลักเฉลี่ย 39,428.57 บาทต่อปี มีรายได้ต่ำสุด 9,000 บาทต่อปี และรายได้สูงสุด 300,000 บาทต่อปี โดยประชาชนเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 43.93) มีรายได้จากอาชีพหลักระหว่าง 20,001-40,000 บาทต่อปี รองลงมาร้อยละ 22.86 มีรายได้ไม่เกิน

20,000 บาทต่อปี ร้อยละ 18.57 มีรายได้ระหว่าง 40,001-60,000 บาทต่อปี ร้อยละ 11.79 มีรายได้ระหว่าง 60,001-80,000 บาทต่อปี และมีเพียงร้อยละ 2.86 ที่มีรายได้มากกว่า 80,000 บาทต่อปี (ตาราง 4)

รายได้จากอาชีพเสริม

ประชาชนที่มีรายได้จากการประกอบอาชีพเสริมจำนวน 277 ราย มีรายได้จากอาชีพเสริมเฉลี่ย 24,164.62 บาทต่อปี มีรายได้ต่ำสุด 2,500 บาทต่อปี และรายได้สูงสุด 315,000 บาทต่อปี โดยประชาชนเกือบสามในสี่ (ร้อยละ 64.99) มีรายได้จากอาชีพเสริมไม่เกิน 20,000 บาทต่อปี รองลงมา ร้อยละ 17.33 มีรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาทต่อปี ร้อยละ 11.91 มีรายได้มากกว่า 40,000 บาทต่อปี และร้อยละ 5.78 มีรายได้ระหว่าง 30,001-40,000 บาทต่อปี (ตาราง 4)

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าประชาชนมีรายได้จากอาชีพเสริมค่อนข้างสูงเมื่อเปรียบเทียบกับรายได้จากอาชีพหลัก ทั้งนี้เนื่องมาจากมีประชาชนจำนวน 1 รายที่มีรายได้ค่อนข้างสูงจากอาชีพค้าขาย (315,000 บาทต่อปี) จึงทำให้ค่าเฉลี่ยค่อนข้างสูง ซึ่งพิจารณาได้จากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย

รายได้รวมทั้งหมด

ประชาชนมีรายได้รวมทั้งหมดเฉลี่ย 63,334.29 บาทต่อปี มีรายได้ต่ำสุด 14,000 บาท และรายได้สูงสุด 345,000 บาท โดยประชาชนเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 41.43) มีรายได้รวมระหว่าง 30,001-60,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 19.64 มีรายได้รวมไม่เกิน 30,000 บาท ร้อยละ 18.57 มีรายได้รวมระหว่าง 60,001-90,000 บาท ร้อยละ 15.36 มีรายได้รวมระหว่าง 90,001-120,000 บาท และร้อยละ 5.00 มีรายได้รวมมากกว่า 120,000 บาท (ตาราง 4) ซึ่งรายได้ของครอบครัวจะมีความแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับจำนวนพื้นที่ในการเพาะปลูกด้วย ถ้าพื้นที่ในการเพาะปลูกมาก ผลผลิตก็อาจจะได้มากแล้วทำให้มีรายได้มากขึ้นการประกอบอาชีพเสริมต่างๆ เช่น การรับจ้าง การค้าขาย ก็อาจทำให้มีรายได้ของครอบครัวเพิ่มขึ้น

ตาราง 4 จำนวน และร้อยละของประชาชนจำแนกตามรายได้

(n = 280)		
รายได้	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
รายได้จากอาชีพหลัก (บาทต่อปี)		
20,000 หรือต่ำกว่า	64	22.86
20,001-40,000	123	43.93
40,001-60,000	52	18.57
60,001-80,000	33	11.79
80,001 หรือมากกว่า	8	2.86
$\bar{X} = 39,428.57$	SD = 25,981.94	Min-Max = 9,000-300,000
รายได้จากอาชีพเสริม (n=277)		
10,000 หรือต่ำกว่า	85	30.69
10,001-20,000	95	34.30
20,001-30,000	48	17.33
30,001-40,000	16	5.78
40,001 หรือมากกว่า	33	11.91
$\bar{X} = 24,164.62$	SD = 29,351.81	Min-Max = 2,500-315,000
รายได้รวมทั้งหมด		
30,000 หรือต่ำกว่า	55	19.64
30,001-60,000	116	41.43
60,001-90,000	52	18.57
90,001-120,000	43	15.36
120,001 หรือมากกว่า	14	5.00
$\bar{X} = 63,334.29$	SD = 42,268.28	Min-Max = 14,000-345,000

ลักษณะการถือครองที่ดิน

ประชาชนทั้งหมด (ร้อยละ 100.00) มีลักษณะการถือครองที่ดินเป็นของตนเอง ในขณะที่ร้อยละ 13.57 และ 10.00 นอกจากมีที่ดินเป็นของตนเองแล้วยังมีที่ดินในลักษณะทำประโยชน์โดยไม่ต้องเช่า และมีการเช่าที่ดินเพิ่ม ตามลำดับ (ตาราง 5)

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าประชาชนทั้งหมดมีลักษณะการถือครองที่ดินเป็นของตนเอง ทั้งนี้เนื่องมาจากเป็นพื้นที่ที่ได้รับสืบทอดจากบรรพบุรุษที่แบ่งให้ทำกิน สำหรับในส่วนของผู้ที่เช่าเพิ่มนั้นจะเป็นการเช่าจากญาติพี่น้อง

จำนวนพื้นที่ถือครอง

ประชาชนมีจำนวนพื้นที่ถือครองเฉลี่ย 10 ไร่ ประชาชนที่มีจำนวนพื้นที่ถือครองน้อยที่สุดคือ 2 ไร่ และมากที่สุดคือ 25 ไร่ โดยพบว่าประชาชนมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 54.29) มีจำนวนพื้นที่ถือครองจำนวน 6-10 ไร่ รองลงมาร้อยละ 26.43 มีจำนวนพื้นที่ถือครองจำนวน 11-15 ไร่ ร้อยละ 14.29 มีจำนวนพื้นที่ถือครองไม่เกิน 5 ไร่ และมีเพียงร้อยละ 5.00 เท่านั้นที่มีจำนวนพื้นที่ถือครองมากกว่า 16 ไร่ (ตาราง 5) แสดงให้เห็นว่าประชาชนมีจำนวนพื้นที่ถือครองเฉลี่ย 10 ไร่ ซึ่งเพียงพอสำหรับการประกอบอาชีพ

ตาราง 5 จำนวน และร้อยละของประชาชนจำแนกตามลักษณะการถือครองที่ดิน และจำนวนพื้นที่ถือครอง

(n = 280)

ลักษณะการถือครองที่ดินและ จำนวนพื้นที่ถือครอง	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
ลักษณะการถือครองที่ดิน*		
ของตนเอง	280	100.00
ทำประโยชน์โดยไม่ต้องเช่า	38	13.57
เช่า	28	10.00
จำนวนถือครองที่ดิน (ไร่)		
5 หรือต่ำกว่า	40	14.29
6-10	152	54.29
11-15	74	26.43
16 หรือมากกว่า	14	5.00
$\bar{X} = 9.70$	SD = 3.84	Min-Max = 2-25

หมายเหตุ * ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ลักษณะทางสังคม

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน

ประชาชนอาศัยอยู่ในชุมชนมาเป็นระยะเวลาเฉลี่ย 45 ปี อาศัยอยู่ในชุมชนน้อยที่สุด 5 ปี และมากที่สุด 75 ปี โดยพบว่าประชาชนประมาณสองในห้า (ร้อยละ 41.79) อาศัยอยู่ในชุมชนมาเป็นระยะเวลา 41-50 ปี รองลงมา ร้อยละ 22.14 อาศัยอยู่ในชุมชนมาเป็นระยะเวลา 51-60 ปี ร้อยละ 21.79 อาศัยอยู่ในชุมชนมาเป็นระยะเวลา 31-40 ปี ร้อยละ 8.93 อาศัยอยู่ในชุมชนมาเป็นระยะเวลาไม่เกิน 30 ปี และร้อยละ 5.36 อาศัยอยู่ในชุมชนมาเป็นระยะเวลามากกว่า 60 ปี (ตาราง 6)

การเป็นคนพื้นที่

ประชาชนในตาราง 6 พบว่า ประชาชนเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 93.21) เป็นคนในพื้นที่ที่เกิด มีเพียงร้อยละ 6.79 เท่านั้นที่ย้ายมาจากพื้นที่อื่น

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าประชาชนเป็นคนพื้นที่เกือบทั้งหมด โดยจะเห็นได้จากอาศัยอยู่ในชุมชนมาเป็นระยะเวลาเฉลี่ย 45 ปี ซึ่งสอดคล้องกับอายุเฉลี่ยของประชาชนที่พบว่ามียุเฉลี่ย 46 ปี

การเป็นสมาชิกองค์กรชุมชน

ประชาชนส่วนใหญ่เกือบทั้งหมด (ร้อยละ 96.07) เป็นสมาชิกองค์กรชุมชน มีเพียงร้อยละ 3.93 เท่านั้นที่ไม่ได้เป็นสมาชิกองค์กรชุมชนใดเลย โดยพบว่าประชาชนที่เป็นสมาชิกองค์กรชุมชนเกือบสามในสี่ (ร้อยละ 74.35) เป็นสมาชิกกลุ่มลูกค้านาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร รองลงมาร้อยละ 50.93 เป็นสมาชิกกลุ่มออมทรัพย์ ร้อยละ 24.16 สมาชิกกลุ่มเกษตรกร ร้อยละ 9.29 เป็นสมาชิกกลุ่มสหกรณ์การเกษตร ร้อยละ 8.92 เป็นสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ในขณะที่มีเพียงร้อยละ 1.49 และ 0.74 เป็นสมาชิกองค์กรเกษตรอินทรีย์ และกลุ่มเยาวชนเกษตรกร ตามลำดับ (ตาราง 6)

แสดงให้เห็นว่ายังมีประชาชนส่วนใหญ่เป็นสมาชิกราคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และกลุ่มสหกรณ์การเกษตร ซึ่งเป็นองค์กรเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรในด้านการลงทุนและสนับสนุนกิจกรรมการผลิต เพื่อที่จะไม่ต้องพึ่งพาเอกชนนอกระบบเศรษฐกิจ

ตำแหน่งทางสังคม

ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนประมาณหนึ่งในสาม (ร้อยละ 66.91) ไม่มีตำแหน่งทางสังคม มีเพียงร้อยละ 37.17 ที่มีตำแหน่งทางสังคม โดยประชาชนที่มีตำแหน่งทางสังคมมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 55.00) มีตำแหน่งเป็นคณะกรรมการหมู่บ้าน รองลงมาร้อยละ 25.00 เป็นอาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้าน ร้อยละ 13.00 เป็นคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน ร้อยละ 8.00 เป็นผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 4.00 เป็นผู้ใหญ่บ้าน และร้อยละ 1.00 เป็นกำนัน (ตาราง 6)

ตาราง 6 จำนวน และร้อยละของประชาชนจำแนกตามลักษณะการอาศัยในชุมชน การได้รับ ข่าวสาร และการฝึกอบรม

(n = 280)		
ลักษณะทางสังคม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน (ปี)		
30 หรือน้อยกว่า	25	8.93
31-40	61	21.79
41-50	117	41.79
51-60	62	22.14
61 หรือมากกว่า	15	5.36
$\bar{X} = 44.77$	$SD = 11.47$	$Min-Max = 5-75$
การเป็นคนในพื้นที่		
เป็น	261	93.21
ไม่เป็น	19	6.79
การเป็นสมาชิกองค์กรชุมชน*		
ไม่เป็น	11	3.93
เป็น	269	96.07
กลุ่มลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	200	74.35
กลุ่มออมทรัพย์	137	50.93
กลุ่มเกษตรกร	65	24.16
กลุ่มสหกรณ์การเกษตร	25	9.29
กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร	24	8.92
กลุ่มเกษตรกรอินทรีย์	4	1.49
กลุ่มเยาวชนเกษตรกร	2	0.74

ตาราง 6 (ต่อ)

(n = 280)		
ลักษณะทางสังคม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
ตำแหน่งทางสังคม*		
ไม่มี	180	66.91
มี	100	37.17
กำนัน	1	1.00
ผู้ใหญ่บ้าน	4	4.00
ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	8	8.00
คณะกรรมการหมู่บ้าน	55	55.00
สมาชิก องค์การบริหารส่วนตำบล	8	8.00
อาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้าน	25	25.00
คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน	13	13.00

หมายเหตุ * ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ปัจจัยเสริม

การเข้าร่วมการฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดการป่าชุมชน

ประชาชนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 89.64) เคยเข้าร่วมการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชน มีเพียงร้อยละ 10.36 เท่านั้นที่ไม่ได้เข้าร่วมการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชนในรอบปีที่ผ่านมา โดยพบว่าประชาชนเกือบทั้งหมดที่เคยเข้าร่วมการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชน (ร้อยละ 92.83, 91.24 และ 91.63) เคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับเรื่องการป้องกันไฟป่า การปลูกป่า และการบำรุงรักษาป่า ตามลำดับ และร้อยละ 78.88 ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการสร้างฝาย ตามลำดับ (ตาราง 7)

แสดงให้เห็นว่าประชาชนส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชน ทั้งนี้เนื่องมาจากป่าชุมชนเป็นทรัพย์สินของทุกคนในชุมชนและมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของตนเองและชุมชน เพราะป่าชุมชนเป็นทั้งแหล่งอาหารและเป็นต้นกำเนิดของน้ำ

มีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพทางการเกษตร ซึ่งน้ำเป็นปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญทางการเกษตร ทำให้ชุมชนมีความหวงแหนและต้องการอนุรักษ์ป่าไม้ให้อยู่กับชุมชนให้ยาวนานที่สุด

ความถี่ในการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชน

ผลการศึกษาเกี่ยวกับความถี่ในการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชนในตาราง 7 พบว่า ประชาชนมีความถี่ในการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชนเฉลี่ย 5 ครั้งต่อปี มีความถี่น้อยที่สุด 2 ครั้งต่อปี และมากที่สุด 16 ครั้งต่อปี โดยพบว่าประชาชนมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 58.57) มีความถี่ในการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชนจำนวน 4-5 ครั้งต่อปี รองลงมาร้อยละ 23.11 มีความถี่ในการฝึกอบรมจำนวน 2-3 ครั้งต่อปี ร้อยละ 10.36 มีความถี่ในการฝึกอบรมจำนวน 6-7 ครั้งต่อปี และร้อยละ 7.97 มีความถี่ในการฝึกอบรมมากกว่า 7 ครั้งต่อปี

แสดงให้เห็นว่าประชาชนส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชนในรอบปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะในเรื่องการป้องกันไฟป่า การปลูกป่า และการบำรุงรักษาป่า ทั้งนี้เนื่องมาจากประชาชนส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรซึ่งจำเป็นต้องพึ่งพาธรรมชาติเป็นหลักในการทำการเกษตร จึงให้ความสำคัญการจัดการและอนุรักษ์ป่า

การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรป่าไม้

ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 98.93) เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรป่าไม้ มีเพียงร้อยละ 1.07 เท่านั้นที่ไม่เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรป่าไม้ โดยประชาชนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 99.28, 95.67, 92.42, 84.84 และ 81.95) ได้รับข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์ วิทยุ หอกระจายข่าวในหมู่บ้าน หนังสือพิมพ์ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามลำดับ ในขณะที่ร้อยละ 77.26 ได้รับข่าวสารจากเพื่อนบ้าน ร้อยละ 65.34 ได้รับข่าวสารจากเอกสารทางราชการ ร้อยละ 20.58 ได้รับข่าวสารจากแผ่นพับ-ใบปลิว และร้อยละ 0.72 ได้รับข่าวสารจากนิทรรศการ (ตาราง 7)

แสดงให้เห็นว่าประชาชนเกือบทั้งหมดได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เนื่องมาจากปัจจุบันพื้นที่ป่าไม้มีจำนวนพื้นที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง และจำนวนเจ้าหน้าที่ป่าไม้ไม่เพียงพอที่จะช่วยดูแลรักษา จึงจำเป็นต้องให้คนในพื้นที่มีการดูแลกันเอง ตลอดจนมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าไม้อย่างต่อเนื่อง โดยให้ชุมชนช่วยกันดูแลรักษา โดยการประชาสัมพันธ์ในสื่อต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรป่าไม้

ผลการศึกษาในตาราง 7 พบว่า ประชาชนมีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรป่าไม้เฉลี่ย 45 ครั้งต่อปี มีความถี่น้อยที่สุด 4 ครั้งต่อปี และมากที่สุด 104 ครั้งต่อปี โดยพบว่าประชาชนมากกว่าหนึ่งในสาม (ร้อยละ 39.35 และ 35.38) มีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรป่าไม้ระหว่าง 41-60 ครั้งต่อปี และ 21-40 ครั้งต่อปี รองลงมา ร้อยละ 13.72 มีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารระหว่าง 61-80 ครั้งต่อปี ร้อยละ 8.66 มีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารไม่เกิน 20 ครั้งต่อปี และร้อยละ 2.89 มีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารมากกว่า 80 ครั้งต่อปี ตามลำดับ

แสดงให้เห็นว่าประชาชนเกือบทั้งหมดได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรป่าไม้จากสื่อโทรทัศน์ วิทยุ และหอกระจายข่าวในหมู่บ้าน ทั้งนี้เนื่องจากโทรทัศน์ และวิทยุ เป็นสื่อที่ทุกคนมีอยู่ประจำทุกบ้าน ประกอบกับปัจจุบันรัฐบาลมีความตระหนักถึงการจัดการทรัพยากรธรรมชาติป่าไม้ซึ่งมีจำนวนลดน้อยลง จึงทำให้การผลิตรายการที่เกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรป่าไม้นำเสนอทางสื่อโทรทัศน์อย่างสม่ำเสมอทั้งในรูปแบบของสารคดี ละคร จึงทำให้ประชาชนได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรป่าไม้มากกว่าสื่ออื่นๆ ในขณะเดียวกันหอกระจายข่าวเป็นสื่อที่มีประจำทุกหมู่บ้าน และสามารถเข้าถึงประชาชนในพื้นที่ได้โดยตรง ซึ่งเมื่อมีข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรป่าไม้ผู้นำชุมชนก็จะมีการประชาสัมพันธ์ทางหอกระจายข่าวให้ประชาชนในหมู่บ้านทราบ

ประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรป่าชุมชน

ผลการศึกษาในตาราง 7 พบว่า ประชาชนมีประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรป่าชุมชนเฉลี่ย 12 ครั้ง มีความถี่น้อยที่สุด 0 ครั้ง และมากที่สุด 35 ครั้ง โดยพบว่าประชาชนมากกว่าหนึ่งในสาม (ร้อยละ 39.29) มีประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรป่าชุมชนระหว่าง 11-15 ครั้ง รองลงมา ร้อยละ 30.00 มีประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรป่าชุมชนจำนวน 6-10 ครั้ง ร้อยละ 18.93 มีประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรป่าชุมชนจำนวน 16-20 ครั้ง ร้อยละ 7.86 มีประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรป่าชุมชนไม่เกิน 5 ครั้ง และร้อยละ 3.93 มีประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรป่าชุมชนมากกว่า 20 ครั้ง

แสดงให้เห็นว่าประชาชนเกือบทั้งหมดมีประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรป่าชุมชน ทั้งนี้เนื่องจากหน่วยงานป่าไม้ในพื้นที่มีการจัดกิจกรรมและโครงการอนุรักษ์

ป่าไม้ และมีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าให้กับคนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง และมีการดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ

ความรู้เกี่ยวกับการจัดการป่าชุมชน

ประชาชนมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 50.36) มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการป่าชุมชนในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 35.36 มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการป่าชุมชนในระดับปานกลาง และร้อยละ 14.29 มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการป่าชุมชนในระดับน้อย ตามลำดับ (ตาราง 7)

ตาราง 7 จำนวน และร้อยละของประชาชนจำแนกตามประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรป่าชุมชนระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการป่าชุมชน

(n = 280)

ปัจจัยเสริม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
การเข้าร่วมการฝึกอบรมด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน		
ไม่เคย	29	10.36
เคย	251	89.64
การป้องกันไฟป่า	233	92.83
การปลูกป่า	229	91.24
การบำรุงรักษาป่า	230	91.63
การสร้างฝาย	198	78.88
ความถี่ในการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชน (ครั้งต่อปี)		
2-3	58	23.11
4-5	147	58.57
6-7	26	10.36
8 หรือมากกว่า	20	7.97
$\bar{X} = 4.65$	SD = 2.38	Min-Max = 2-16

ตาราง 7 (ต่อ)

(n = 280)		
ปัจจัยเสริม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรป่าไม้*		
ไม่เคย	3	1.07
เคย	277	98.93
โทรทัศน์	275	99.28
วิทยุ	265	95.67
หอกระจายข่าวในหมู่บ้าน	256	92.42
หนังสือพิมพ์	235	84.84
เจ้าหน้าที่ของรัฐ	227	81.95
เพื่อนบ้าน	214	77.26
เอกสารทางราชการ	181	65.34
แผ่นพับ – แผ่นปลิว	57	20.58
นิทรรศการ	2	0.72
ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรป่าไม้ (ครั้งต่อปี)		
20 หรือต่ำกว่า	24	8.66
21-40	98	35.38
41-60	109	39.35
61-80	38	13.72
81 หรือมากกว่า	8	2.89
\bar{X} = 44.78	SD = 18.57	Min-Max = 4-104

ตาราง 7 (ต่อ)

(n = 280)		
ปัจจัยเสริม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
ประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมจัดการ		
ทรัพยากรป่าชุมชน (ครั้ง)		
5 หรือต่ำกว่า	22	7.86
6-10	84	30.00
11-15	110	39.29
16-20	53	18.93
21 หรือมากกว่า	11	3.93
$\bar{X} = 12.30$	SD = 5.46	Min-Max = 0-35
ความรู้เกี่ยวกับการจัดการป่าชุมชน (คะแนนเต็ม 15 คะแนน)		
น้อย (6-9 คะแนน)	40	14.29
ปานกลาง (10-12 คะแนน)	99	35.36
มาก (13-15 คะแนน)	141	50.36
$\bar{X} = 12.49$	SD = 2.43	Min-Max = 6-15
รวม	280	100.00

หมายเหตุ * ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

การมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนของประชาชน

การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

ผลการศึกษาในตาราง 8 พบว่า ประชาชนเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 93.57) เคยมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการจัดการป่าชุมชน มีเพียงร้อยละ 6.43 เท่านั้นที่ไม่เคยร่วมตัดสินใจในการจัดการป่าชุมชน โดยพบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการจัดการป่าชุมชนเฉลี่ย 9.14 ครั้งต่อปี มีส่วนร่วมน้อยที่สุด 2 ครั้งต่อปี และมากที่สุด 30 ครั้งต่อปี ซึ่งประชาชนเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 43.13) มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการจัดการป่าชุมชนจำนวน 6-10 ครั้งต่อปี รองลงมา ร้อยละ 22.90 และ 20.23 มีส่วนร่วมจำนวน 2-5 ครั้งต่อปี และจำนวน 11-15 ครั้งต่อปี และมีเพียงร้อยละ 13.75 เท่านั้นที่มีส่วนร่วมมากกว่า 16 ครั้งต่อปี

นอกจากนี้ยังพบอีกว่าประชาชนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 87.40, 85.50, 84.35 และ 81.30) เข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการจัดการป่าชุมชน โดยการเข้าร่วมกำหนด กฎ ระเบียบ ข้อบังคับในการบริหารจัดการป่าชุมชนรวมทั้งการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชน ร่วมวิเคราะห์ปัญหา และค้นหาสาเหตุของปัญหาเกี่ยวกับป่าชุมชน ร่วมคัดเลือกคณะกรรมการหมู่บ้านหรือคณะกรรมการป่าชุมชน และเข้าร่วมกำหนดกลยุทธ์ หรือยุทธวิธี ในการแก้ไขปัญหาป่าชุมชน ตามลำดับ ในขณะที่ร้อยละ 75.57, 73.28 และ 64.50 มีส่วนร่วมโดยการเข้าร่วมจัดลำดับความรุนแรงของปัญหาป่าชุมชน ร่วมในการพิจารณาบทลงโทษสำหรับผู้ที่ทำผิดหรือฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้ และร่วมวางแผนกำหนดขอบเขตพื้นที่ป่าชุมชน ตามลำดับ และประชาชนร้อยละ 46.56, 38.93, 33.21, 31.30 และ 20.23 มีส่วนร่วมโดยการเข้าร่วมในการวางแผนป้องกันไฟป่า ร่วมประชุมเพื่อขยายเครือข่ายป่าชุมชน ไปยังหมู่บ้านใกล้เคียง ร่วมเขียน โครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการฟื้นฟูและบำรุงป่าชุมชน ร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับรูปแบบการติดตามและการประเมินผล และร่วมในการจัดสรรงบประมาณ ตามลำดับ

ตาราง 8 จำนวน และร้อยละของประชาชนจำแนกตามการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการจัดการป่าชุมชน

(n = 280)		
การมีส่วนร่วมด้านการตัดสินใจ (ครั้งต่อปี)	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
ไม่เคย	18	6.43
เคย	262	93.57
2-5	60	22.90
6-10	113	43.13
11-15	53	20.23
16-20	27	10.31
21 หรือมากกว่า	9	3.44
$\bar{X} = 9.14$	$SD = 5.27$	$Min-Max = 2-30$
รูปแบบการมีส่วนร่วม* (n = 262)		
เข้าร่วมกำหนด กฎ ระเบียบ ข้อบังคับในการบริหารจัดการป่าชุมชน		
รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชน	229	87.40
เข้าร่วมวิเคราะห์ปัญหา และค้นหาสาเหตุของปัญหาเกี่ยวกับป่าชุมชน	224	85.50
เข้าร่วมคัดเลือกคณะกรรมการหมู่บ้านหรือคณะกรรมการป่าชุมชน	221	84.35
เข้าร่วมกำหนดกลยุทธ์ หรือ ยุทธวิธี ในการแก้ไขปัญหาป่าชุมชน	213	81.30
เข้าร่วมจัดลำดับความรุนแรงของปัญหาป่าชุมชน	198	75.57
เข้าร่วมในการพิจารณาบทลงโทษสำหรับผู้ทำผิดหรือฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้ เกี่ยวกับป่าชุมชน	192	73.28
เข้าร่วมในการการวางแผนกำหนดขอบเขตพื้นที่ป่าชุมชน	169	64.50
เข้าร่วมในการวางแผนป้องกันไฟป่า	122	46.56
เข้าร่วมประชุมเพื่อขยายเครือข่ายป่าชุมชน ไปยังหมู่บ้านใกล้เคียง	102	38.93
เข้าร่วมในการเขียนโครงการขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการฟื้นฟูและบำรุงป่าชุมชน	87	33.21
เข้าร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับรูปแบบการติดตามและการประเมินผล	82	31.30
เข้าร่วมในการจัดสรรงบประมาณ	53	20.23

หมายเหตุ * ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

การมีส่วนร่วมในดำเนินการ

ผลการศึกษาในตาราง 9 พบว่า ประชาชนเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 95.00) เคยมีส่วนร่วมในการดำเนินการในการจัดการป่าชุมชน มีเพียงร้อยละ 5.00 เท่านั้นที่ไม่เคยมีส่วนร่วมในการดำเนินการในการจัดการป่าชุมชน โดยพบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการในการจัดการป่าชุมชนเฉลี่ย 13.35 ครั้งต่อปี โดยมีส่วนร่วมน้อยที่สุด 1 ครั้งต่อปี และมากที่สุด 33 ครั้งต่อปี ซึ่งประชาชนมากกว่าหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 27.44 และ 26.69) มีส่วนร่วมในการดำเนินการในการจัดการป่าชุมชนจำนวน 6-10 ครั้งต่อปี และจำนวน 16-20 ครั้งต่อปี รองลงมาร้อยละ 21.43 มีส่วนร่วมจำนวน 11-15 ครั้งต่อปี และร้อยละ 13.16 มีส่วนร่วมมากกว่า 20 ครั้งต่อปี และร้อยละ 11.28 มีส่วนร่วมจำนวน 1-5 ครั้งต่อปี

สำหรับรูปแบบการมีส่วนร่วมนั้นพบว่าประชาชนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 95.86, 90.60, 87.59, 85.34 และ 80.83) เข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินการในการจัดการป่าชุมชนโดยการปลูกป่า เสริมบริเวณพื้นที่ป่าชุมชนในวันสำคัญทางศาสนาหรือวันสำคัญของชาติ ร่วมประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนช่วยกันอนุรักษ์ และอย่าทำผิดกฎระเบียบป่าชุมชน เข้าร่วมในกิจกรรมการป้องกันและดับไฟป่า ร่วมสำรวจและกำหนดแนวเขตป่าชุมชน และร่วมป้องกันการบุกรุกทำลายป่าชุมชนกับภาครัฐ และเอกชน เช่น การเฝ้าเวรยาม การเดินสำรวจป่า ตามลำดับ รองลงมาร้อยละ 62.78 มีส่วนร่วมโดยการช่วยสอดส่องดูแล และรายงานข่าวให้ทางราชการ กรณีพบบุคคลตัดไม้ทำลายป่า ในขณะที่ร้อยละ 31.95, 31.95 และ 24.44 มีส่วนร่วมโดยการเข้าร่วมบริจาคทรัพย์สินเพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชน ร่วมบริจาคอุปกรณ์ใช้ในการอนุรักษ์ป่าชุมชน เช่น มีด จอบ เสียม คราด และเก็บเมล็ดพันธุ์ไม้ป่าเพื่อเพาะและนำไปปลูกในป่าชุมชน ตามลำดับ

ตาราง 9 จำนวน และร้อยละของประชาชนจำแนกตามการมีส่วนร่วมในการดำเนินการในการจัดการป่าชุมชน

(n = 280)

การมีส่วนร่วมด้านการดำเนินการ (ครั้งต่อปี)	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
ไม่เคย	14	5.00
เคย	266	95.00
1-5	30	11.28
6-10	73	27.44
11-15	57	21.43
16-20	71	26.69
21 หรือมากกว่า	35	13.16
$\bar{X} = 13.35$ $SD = 6.31$ $Min-Max = 1-33$		
รูปแบบการมีส่วนร่วม* (n = 266)		
ร่วมในการปลูกป่าเสริม บริเวณพื้นที่ป่าชุมชนในวันสำคัญทางศาสนา หรือวันสำคัญของชาติ เช่น ปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ, พิธีบวชป่า เป็นต้น	255	95.86
ร่วมในการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนช่วยกันอนุรักษ์ และอย่าทำผิดกฎระเบียบป่าชุมชน	241	90.60
ร่วมในกิจกรรมการป้องกันและดับไฟป่า	233	87.59
ร่วมสำรวจและกำหนดแนวเขตป่าชุมชน	227	85.34
ร่วมป้องกันการบุกรุกทำลายป่าชุมชนกับภาครัฐและเอกชน เช่น การเฝ้าเวรยาม การเดินสำรวจป่า	215	80.83
ร่วมช่วยสอดส่องดูแล และรายงานข่าวให้ทางราชการ กรณีพบบุคคลตัดไม้ทำลายป่า	167	62.78
ร่วมบริจาคทรัพย์สินเพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชน	85	31.95
ร่วมบริจาคอุปกรณ์ใช้ในการอนุรักษ์ป่าชุมชน เช่น มีด จอบ เสียม คราด	85	31.95
ร่วมเก็บเมล็ดพันธุ์ไม้ป่าเพื่อเพาะและนำไปปลูกในป่าชุมชน	65	24.44

หมายเหตุ * ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

การมีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชน

ผลการศึกษาในตาราง 10 พบว่า ประชาชนเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 96.43) เคยมีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชน ในขณะที่ร้อยละ 3.57 เท่านั้นที่ไม่เคยร่วมใช้ประโยชน์จากป่าชุมชน โดยพบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชนเฉลี่ย 61.96 ครั้งต่อปี มีส่วนร่วมน้อยที่สุด 3 ครั้งต่อปี และมากที่สุด 203 ครั้งต่อปี ซึ่งประชาชนมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 52.96) มีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชนจำนวน 21-60 ครั้งต่อปี รองลงมาร้อยละ 17.04 มีส่วนร่วมจำนวน 61-80 ครั้งต่อปี ร้อยละ 14.81 มีส่วนร่วมมากกว่า 100 ครั้งต่อปี ร้อยละ 8.52 มีส่วนร่วมไม่เกิน 20 ครั้งต่อปี และมีเพียงร้อยละ 6.67 มีส่วนร่วมจำนวน 81-100 ครั้งต่อปี

นอกจากนี้ยังพบอีกว่าประชาชนทั้งหมด (ร้อยละ 100.00) เข้าไปมีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชนโดยการเก็บเห็ด หน่อไม้ ผักหวาน หรือพืชชนิดอื่นๆ ในการบริโภคหรือเสริมรายได้ รองลงมาร้อยละ 86.30, 85.93, 83.70 มีส่วนร่วมโดยการใช้ไม้ที่หักล้มตายตามธรรมชาติ เป็นเชื้อเพลิง ทำฟืน หรือเผาถ่าน ใช้ป่าชุมชนเป็นสถานที่ประกอบพิธีกรรมตามความเชื่อและตามประเพณี เช่น เลี้ยงผีปู่ตา ฌาปนกิจศพ, บวชป่า, สืบชะตาป่า, เป็นต้น และเก็บพืชสมุนไพรเพื่อรักษาโรค ตามลำดับ ในขณะที่ร้อยละ 78.15, 75.93, 73.70 และ 70.37 มีส่วนร่วมโดยการใช้ไม้ไผ่, ไม้เนื้อแข็งทำค้ำจอบ, ค้ำเสียม และค้ำพรว้า ใช้ไม้สร้างหรือซ่อมแซมวัด โรงเรียน สถานที่สาธารณะอื่นๆ ใช้เป็นแหล่งชับน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคและบริโภค และใช้ไม้ประคูดูไม้สัก ในการปลูกสร้างหรือซ่อมแซมบ้านเรือน ตามลำดับ ร้อยละ 65.19, 58.89 และ 57.41 มีส่วนร่วมโดยการใช้ป่าชุมชนเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เช่น สถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติ ใช้ป่าชุมชนเป็นเขตกักยาน และใช้เป็นแหล่งล่าสัตว์ และมีเพียงร้อยละ 38.52, 37.78, 15.56 และ 10.74 มีส่วนร่วมโดยการใช้ป่าชุมชนเป็นสถานที่ศึกษาดูงาน เป็นสถานที่เลี้ยงสัตว์ ใช้เปลือกไม้ ใบและผล มาย้อมผ้า และใช้เป็นแหล่งตากพืชผลทางการเกษตร ตากข้าว, ตากถั่ว และตากข้าวโพด เป็นต้น ตามลำดับ

ตาราง 10 จำนวน และร้อยละของประชาชนจำแนกตามการมีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชน

(n = 280)		
การมีส่วนร่วมด้านการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชน (ครั้งต่อปี)	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
ไม่เคย	10	3.57
เคย	270	96.43
3-20	23	8.52
21-40	81	30.00
41-60	62	22.96
61-80	46	17.04
81-100	18	6.67
101หรือมากกว่า	40	14.81
$\bar{X} = 61.96$ $SD = 40.15$ $Min-Max = 3-203$		
รูปแบบการมีส่วนร่วม* (n = 270)		
เก็บเห็ด หน่อไม้ ผักหวาน หรือพืชชนิดอื่นๆ ใน การบริโภคหรือเสริมรายได้	270	100.00
ใช้ไม้เป็นเชื้อเพลิง ทำฟืน หรือเผาถ่าน เช่น ไม้ที่หัก ล้มตายตามธรรมชาติ	233	86.30
ใช้ป่าชุมชนเป็นสถานที่ประกอบพิธีกรรมตาม ความเชื่อและตามประเพณี เช่น เลี้ยงผีปู่ตา ฉาปนกิจศพ บวชป่า สืบชะตาป่า เป็นต้น	232	85.93
เก็บพืชสมุนไพรเพื่อรักษาโรค	226	83.70
ใช้ไม้ทำอุปกรณ์ในการเกษตร เช่น ไม้ไผ่ ไม้เนื้อแข็งทำค้ำจอบ ค้ำเสียม ค้ำพรวน	211	78.15
ใช้ไม้สร้างหรือซ่อมแซมวัด โรงเรียน สถานที่ สาธารณะอื่นๆ	205	75.93
ใช้เป็นแหล่งชับน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคและ บริโภค	199	73.70

ตาราง 10 (ต่อ)

(n = 280)		
การมีส่วนร่วมด้านการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชน (ครั้งต่อปี)	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
ใช้ไม้ในการปลูกสร้างหรือซ่อมแซมบ้านเรือน เช่น ไม้ประคูดั้งไม้สัก	190	70.37
ใช้ป่าชุมชนเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เช่น สถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติ	176	65.19
ใช้ป่าชุมชนเป็นเขตอภัยทาน เช่น เขตห้ามล่าสัตว์ ปล่อยสัตว์	159	58.89
ใช้เป็นแหล่งล่าสัตว์ แมลง เช่น ไก่ป่า นก กระต่าย ไข่มดแดง แอ้	155	57.41
ใช้ป่าชุมชนเป็นสถานที่ศึกษาดูงาน เช่น ศึกษาพันธุ์ ไม้ป่า	104	38.52
ใช้เป็นสถานที่เลี้ยงสัตว์ เช่น โค กระบือ	102	37.78
ใช้เปลือกไม้ ใบ และผล มาย้อมผ้า เช่น เปลือกประคูดั้ง ผลมะเกลือ	42	15.56
ใช้เป็นแหล่งตากพืชผลทางการเกษตร ตากข้าว ตากถั่ว ตากข้าวโพด เป็นต้น	29	10.74

หมายเหตุ * ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

ผลการศึกษาในตาราง 11 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 87.50) เคยมีส่วนร่วมในการประเมินผลในการจัดการป่าชุมชน มีเพียงร้อยละ 12.50 เท่านั้นที่ไม่เคยมีส่วนร่วมในการประเมินผลในการจัดการป่าชุมชน โดยพบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการในการจัดการป่าชุมชนเฉลี่ย 4.94 ครั้งต่อปี โดยมีส่วนร่วมน้อยที่สุด 1 ครั้งต่อปี และมากที่สุด 12 ครั้งต่อปี ซึ่งประชาชนเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 47.35) มีส่วนร่วมในการประเมินผลในการจัดการป่าชุมชนจำนวน 3-4 ครั้งต่อปี รองลงมาร้อยละ 37.55 มีส่วนร่วมจำนวน 5-6 ครั้งต่อปี ร้อยละ 10.61 มีส่วนร่วมมากกว่า 6 ครั้งต่อปี และร้อยละ 4.49 มีส่วนร่วมจำนวน 1-2 ครั้งต่อปี

สำหรับรูปแบบการมีส่วนร่วมนั้นพบว่าประชาชนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 94.69, 90.61, 86.12 และ 77.96) เข้าไปมีส่วนร่วมในการประเมินผลในการจัดการป่าชุมชนโดยการติดตามการประเมินผลประจำปีเกี่ยวกับป่าชุมชน ร่วมรายงานการติดตามผลและประเมินผลประจำปี ร่วมติดตามผลและประเมินผลในแต่ละกิจกรรมเกี่ยวกับป่าชุมชน และร่วมประเมินในการพิจารณาถึงความสำเร็จ และความล้มเหลว ปัญหาและอุปสรรคของกิจกรรมเกี่ยวกับป่าชุมชน ตามลำดับ ในขณะที่ร้อยละ 53.47 และ 50.20 มีส่วนร่วมโดยการร่วมประเมินติดตามที่อยู่อาศัยของเพื่อนบ้านว่าได้มีการละเมิดกฎระเบียบเกี่ยวกับการแบ่งปันการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชน และร่วมในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายหลังมีการติดตามและประเมินผล ตามลำดับ

ตาราง 11 จำนวน และร้อยละของประชาชนจำแนกตามการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงานในการจัดการป่าชุมชน

(n = 280)

การมีส่วนร่วมด้านการประเมินผล (ครั้งต่อปี)	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
ไม่เคย	35	12.50
เคย	245	87.50
1-2	11	4.49
3-4	116	47.35
5-6	92	37.55
7-8	11	4.49
9 หรือมากกว่า	15	6.12
$\bar{X} = 4.94$ $SD = 2.09$ $Min-Max = 1-12$		
รูปแบบการมีส่วนร่วม* (n = 245)		
การติดตามการประเมินผลประจำปีเกี่ยวกับป่าชุมชน	232	94.69
การรายงานการติดตามผลและประเมินผลประจำปี	222	90.61
การติดตามผลและประเมินผลในแต่ละกิจกรรมเกี่ยวกับป่าชุมชน	211	86.12
ประเมินในการพิจารณาถึงความสำเร็จ และความล้มเหลว ปัญหาและอุปสรรคของกิจกรรมเกี่ยวกับป่าชุมชน	191	77.96
ประเมินติดตามที่อยู่อาศัยของเพื่อนบ้านว่า ได้มีกัระเมิดกฎระเบียบเกี่ยวกับการแบ่งปันการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชน	131	53.47
การแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายหลังมีการติดตามและประเมินผล	123	50.20

หมายเหตุ * ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

การมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนในภาพรวม

ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนในภาพรวม พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนในภาพรวมเฉลี่ย 86.55 ครั้งต่อปี โดยมีส่วนร่วมน้อยที่สุด 3 ครั้งต่อปี และมากที่สุด 237 ครั้งต่อปี โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการใช้ผลประโยชน์มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 61.96 ครั้งต่อปี) รองลงมาคือ ด้านการดำเนินการ (ค่าเฉลี่ย 13.35 ครั้งต่อปี) ด้านการตัดสินใจ (ค่าเฉลี่ย 9.14 ครั้งต่อปี) และด้านการประเมินผล (ค่าเฉลี่ย 4.94 ครั้งต่อปี) ตามลำดับ (ตาราง 12)

ตาราง 12 จำนวน และร้อยละของประชาชนจำแนกตามการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนในภาพรวม

การมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนในภาพรวม	\bar{X}	SD	Min	Max
ด้านการตัดสินใจ	9.14	5.27	2	30
ด้านการดำเนินการ	13.35	6.31	1	33
ด้านการใช้ประโยชน์	61.96	40.15	3	203
ด้านการประเมินผล	4.94	2.09	1	12
รวม	86.55	47.56	3	237

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคม และปัจจัยเสริมของประชาชนกับการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชน

การศึกษาครั้งนี้การมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนเป็นตัวแปรตาม มีระดับการวัดเป็นอัตราส่วน (Ratio Scale) กล่าวคือวัดเป็นจำนวนครั้งของการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนเฉลี่ยต่อปี ส่วนตัวแปรอิสระมีระดับการวัดเป็นอัตราส่วนหรือมีค่าเป็น 0, 1 (Dummy) สถิติที่ใช้วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนเชิงความสัมพันธ์ ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบปกติ (ตาราง 13)

ซึ่งในวิเคราะห์ครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ การวิเคราะห์การถดถอยพหุขรรมดา (Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติทั่วไปกับปัจจัยการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร ซึ่งก่อนที่จะวิเคราะห์การถดถอยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนนั้น จะขอนำเสนอค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's correlation)

จากตาราง 14 เป็นค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระแต่ละตัวกับตัวแปรตาม (partial correlation) ที่สัมพันธ์ในทิศทางบวก ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา รายได้ของครอบครัว จำนวนพื้นที่ถือครอง จำนวนสมาชิกในครัวเรือน การได้รับการฝึกอบรม และการได้รับข้อมูลข่าวสาร ส่วนตัวแปรอิสระที่เหลือ มีความสัมพันธ์ทางกลับกันและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระต่างๆ มีด้วยกันมีค่าค่อนข้างต่ำ แสดงถึงการไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกัน (Multicollinearity) ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการวิเคราะห์การถดถอย ดังนั้นจึงสามารถนำตัวแปรอิสระเหล่านี้มาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ในรูปแบบของสมการถดถอยได้

ตาราง 13 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนของประชาชนตำบลเสริมชัย อำเภอสว่างงาม จังหวัดลำปาง

ตัวแปร	รายละเอียด	การวัด/รหัส
ตัวแปรตาม		รวมตัวแปร
PART	การมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชน	DECIDE + OPERATE + ADVAN + EVA
ประกอบด้วยตัวแปรย่อย 4 ตัว		
DECIDE	การมีส่วนร่วมของชุมชนในการตัดสินใจ	จำนวนครั้งเฉลี่ยต่อปี
OPERATE	การมีส่วนร่วมของชุมชนในการดำเนินงาน	จำนวนครั้งเฉลี่ยต่อปี
ADVAN	การมีส่วนร่วมของชุมชนในผลประโยชน์	จำนวนครั้งเฉลี่ยต่อปี
EVA	การมีส่วนร่วมของชุมชนในการประเมินผล	จำนวนครั้งเฉลี่ยต่อปี

ตาราง 13 (ต่อ)

ตัวแปร	รายละเอียด	การวัด/รหัส
ตัวแปรอิสระ		
คุณสมบัติทั่วไป		
SEX	เพศ	ชาย = 1 หญิง = 0
AGE	อายุ	จำนวน (ปี)
EDU	ระดับการศึกษา	จำนวน (ปี)
STA	สถานภาพสมรส	สมรส = 1 อื่นๆ = 0
NUM	จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	จำนวน (คน)
INC	รายได้ของครอบครัว	จำนวน (บาท)
LAND	จำนวนพื้นที่ถือครอง	จำนวน (ไร่)
LIVE	การเป็นคนพื้นที่	เป็น = 1 ไม่เป็น = 0
MEMBER	การเป็นสมาชิกขององค์กรชุมชน	เป็น = 1 ไม่เป็น = 0
TRAIN	การได้รับการฝึกอบรม	จำนวน (ครั้ง)
INFOR	การได้รับข้อมูลข่าวสาร	จำนวน (ครั้ง)
EXPER	ประสบการณ์การมีส่วนร่วม	จำนวน (ครั้ง)
KNOW	ความรู้เกี่ยวกับการจัดการป่าชุมชน	จำนวน (คะแนน)

ตาราง 14 เมตริกซ์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์

ตัวแปร	PART	SEX	AGE	EDU	STA	NUM	INC	LAND	LIVE	MEMBER	TRAIN	INFOR	EXPER
SEX	0.078												
AGE	-0.054	-0.518**											
EDU	0.066	0.299**	-0.508**										
STA	-0.103	-0.027	0.347**	-0.175**									
NUM	-0.004	-0.03	-0.087	0.014	0.006								
INC	0.064	-0.309**	0.150**	0.038	-0.024	0.003							
LAND	0.194**	-0.081	0.150**	0.033	0.005	0.127*	0.148**						
LIVE	-0.086	0.019	-0.202**	0.096	-0.02	0.181**	-0.142*	-0.162**					
MEMBER	0.045	0.110*	-0.410**	0.358**	-0.310**	-0.045	-0.052	-0.097	0.154**				
TRAIN	0.387**	0.096	0.001	0.150**	-0.050	0.120*	-0.036	0.241**	-0.057	-0.046			
INFOR_	0.411**	-0.045	0.077	-0.019	0.062	0.074	0.078	0.313**	-0.147**	-0.097	0.402**		
EXPER_	-0.053	-0.069	-0.027	-0.083	-0.099	0.236**	-0.055	0.222**	-0.029	-0.019	-0.045	-0.011	
KNOW_	-0.005	0.023	-0.054	-0.017	-0.151**	0.105*	0.275**	-0.061	-0.028	-0.032	0.038	-0.013	-0.135*

หมายเหตุ * มีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติทั่วไปกับปัจจัยการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชน

สำหรับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติทั่วไปประกอบด้วย 13 ตัวแปร ได้แก่ เพศ (SEX) อายุ (AGE) ระดับการศึกษา (EDU) สถานภาพสมรส (STA) จำนวนสมาชิกในครัวเรือน (NUM) รายได้ของครอบครัว (INC) จำนวนพื้นที่ถือครอง (LAND) การเป็นคนพื้นที่ (LIVE) การเป็นสมาชิกขององค์กรชุมชน (MEMBER) การได้รับการฝึกอบรม (TRAIN) การได้รับข้อมูลข่าวสาร (INFOR) ประสบการณ์การมีส่วนร่วม (EXPER) และความรู้เกี่ยวกับการจัดการป่าชุมชน (KNOW) กับปัจจัยการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชน (PART) เพื่อต้องการทราบว่า เป็นไปตามกรอบแนวคิดหรือไม่โดยมีสมการแสดงความสัมพันธ์ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{PART} = & b_0 + b_1\text{SEX} + b_2\text{AGE} + b_3\text{EDU} + b_4\text{STA} + b_5\text{NUM} + b_6\text{INC} + \\ & b_7\text{LAND} + b_8\text{LIVE} + b_9\text{MEMBER} + b_{10}\text{TRAIN} + b_{11}\text{INFOR} + \\ & b_{12}\text{EXPER} + b_{13}\text{KNOW} \quad \dots(1) \end{aligned}$$

โดยที่ b_0 คือค่าคงที่ และ b_1, b_2, \dots, b_{13} เป็นสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ

ผลการวิเคราะห์การถดถอยในตาราง 15 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม (การมีส่วนร่วม) ในการจัดการป่าชุมชนมี 2 ตัวแปร ได้แก่ การได้รับการฝึกอบรม และการได้รับข้อมูลข่าวสาร ที่ระดับนัยสำคัญที่ .000 และ .000 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในภาพรวมทุกตัวแปรอิสระแล้ว พบว่าระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระทุกตัว มีค่า R^2 เท่ากับ 0.261 หรือร้อยละ 26.1 นั่นคือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตาม (การมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชน) ได้ร้อยละ 26.1 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 73.9 เป็นอิทธิพลจากตัวแปรอื่นๆ

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการได้รับการฝึกอบรม และการได้รับข้อมูลข่าวสารมีความสัมพันธ์มีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชน ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้ที่เข้าร่วมทำการฝึกอบรมบ่อยครั้งย่อมมีความรู้และวิธีการใหม่ๆ เป็นการเพิ่มพูนความรู้ และใช้ประสบการณ์ในการฝึกอบรม เป็นหลักในการดำเนินการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และความเข้าใจอันดี ในการทำกิจกรรมต่างๆ จึงส่งผลให้ผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมมีแนวโน้มที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในมากยิ่งขึ้น สำหรับการได้รับข้อมูลข่าวสารนั้นก็เช่นเดียวกัน ผู้ที่ได้รับข่าวสารมากไม่ว่าจะเป็นการได้รับจากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง มีโอกาสได้อ่านหนังสือพิมพ์ เมื่อมีการได้รับรู้ข่าวสารมากก็จะส่งผลให้มีส่วนร่วมมากขึ้นด้วยเช่นเดียวกัน

ตาราง 15 การวิเคราะห์การถดถอยพหุ ของคุณสมบัติทั่วไปที่มีผลต่อปัจจัยการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนโดยรวม

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม		
	การมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชน		
	b	t	sig
1. เพศ	8.672	1.144	0.254
2. อายุ	-0.203	-0.456	0.649
3. การศึกษา	-2.858	-0.833	0.406
4. สถานภาพสมรส	-11.129	-1.506	0.133
5. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	-1.748	-0.670	0.503
6. รายได้ของครอบครัว	0.0001	1.309	0.192
7. จำนวนพื้นที่ถือครอง	0.727	0.901	0.369
8. การเป็นคนพื้นที่	-3.142	-0.269	0.788
9. การเป็นสมาชิกขององค์กรชุมชน	17.344	0.928	0.355
10. การได้รับการฝึกอบรม	5.129	4.005	0.000
11. การได้รับข้อมูลข่าวสาร	0.778	4.661	0.000
12. ประสบการณ์การมีส่วนร่วม	-22.923	-0.858	0.392
13. ความรู้เกี่ยวกับการจัดการป่าชุมชน	-0.991	-0.834	0.405
ค่าคงที่	72.813	1.280	0.202
R ²		0.261	(26.1%)
SEE		41.88	
F		6.412	
Sig. F		.000	

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติทั่วไปกับปัจจัยการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนในด้านการตัดสินใจ

$$\begin{aligned} \text{DECIDE} = & b_0 + b_1\text{SEX} + b_2\text{AGE} + b_3\text{EDU} + b_4\text{STA} + b_5\text{NUM} + b_6\text{INC} + \\ & b_7\text{LAND} + b_8\text{LIVE} + b_9\text{MEMBER} + b_{10}\text{TRAIN} + b_{11}\text{INFOR} + \\ & b_{12}\text{EXPER} + b_{13}\text{KNOW} \quad \dots(2) \end{aligned}$$

โดยที่ b_0 คือค่าคงที่ และ b_1, b_2, \dots, b_{13} เป็นสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ

ผลการวิเคราะห์การถดถอยในตาราง 16 พบว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม (การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ) เป็นการหาความสัมพันธ์ของคุณสมบัติทั่วไปกับส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชน จำนวนมี 4 ตัวแปรที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชน ได้แก่ เพศ รายได้ของครอบครัว การได้รับข้อมูลข่าวสาร และความรู้เกี่ยวกับการจัดการป่าชุมชนที่ระดับนัยสำคัญที่ .027 .000 .000 และ .000 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในภาพรวมทุกตัวแปรอิสระแล้ว พบว่าระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระทุกตัว โดยมีค่า R^2 เท่ากับ 0.426 หรือร้อยละ 42.6 นั่นคือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตาม (การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ) ได้ร้อยละ 42.6 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 57.4 เป็นอิทธิพลจากตัวแปรอื่นๆ

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าเพศ รายได้ของครอบครัว การได้รับข้อมูลข่าวสาร และความรู้เกี่ยวกับการจัดการป่าชุมชนมีความสัมพันธ์มีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนในด้านการตัดสินใจ ทั้งนี้เนื่องมาจากเพศเป็นองค์ประกอบที่ทำให้ชายและหญิงมีความแตกต่างกันทั้งด้านการเรียน อารมณ์ ด้านบุคลิกภาพ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วสังคมไทยผู้ชายมักจะมีลักษณะเป็นผู้นำมากกว่าเพศหญิง ในขณะที่รายได้ของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ซึ่งผู้มีรายได้มากกว่าจะมีโอกาสพัฒนาตนเองในด้านความรู้และยอมรับในวิชาชีพในโครงการพัฒนาที่นำมาสู่ชุมชนและท้องถิ่นได้มากกว่าผู้มีรายได้น้อยกว่า ส่วนการได้รับข้อมูลข่าวสารของประชาชนที่มีการคมนาคมสะดวก สามารถรับฟังข่าวสารจากวิทยุ โทรทัศน์ และสื่อสารมวลชนอื่นๆ ทำให้เกิดความรู้ และรับทราบข้อมูลต่างๆ เพื่อใช้ในการพิจารณาหรือตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ได้ดีกว่าผู้ที่ไม่ได้มีข้อมูลข่าวสาร

ตาราง 16 การวิเคราะห์การถดถอยพหุ ของคุณสมบัติทั่วไปที่มีผลต่อปัจจัยการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม		
	การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ		
	b	t	sig
1. เพศ	1.657	2.224	0.027
2. อายุ	-0.039	-0.901	0.368
3. การศึกษา	-0.014	-0.041	0.967
4. สถานภาพสมรส	-0.070	-0.096	0.924
5. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	0.324	1.262	0.208
6. รายได้ของครอบครัว	0.00004	4.765	0.000
7. จำนวนพื้นที่ถือครอง	-0.129	-1.630	0.105
8. การเป็นคนพื้นที่	-1.297	-1.130	0.260
9. การเป็นสมาชิกขององค์กรชุมชน	-2.403	-1.307	0.193
10. การได้รับการฝึกอบรม	0.239	1.899	0.059
11. การได้รับข้อมูลข่าวสาร	0.099	6.004	0.000
12. ประสบการณ์การมีส่วนร่วม	-0.399	-0.152	0.880
13 ความรู้เกี่ยวกับการจัดการป่าชุมชน	0.647	5.54	0.000
ค่าคงที่	1.703	0.304	0.761
R ²		0.426	(42.6%)
SEE		4.118	
F		13.484	
Sig. F		.000	

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติทั่วไปกับปัจจัยการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนในด้านการดำเนินการ

$$\begin{aligned} \text{OPERATE} = & b_0 + b_1\text{SEX} + b_2\text{AGE} + b_3\text{EDU} + b_4\text{STA} + b_5\text{NUM} + b_6\text{INC} + \\ & b_7\text{LAND} + b_8\text{LIVE} + b_9\text{MEMBER} + b_{10}\text{TRAIN} + b_{11}\text{INFOR} + \\ & b_{12}\text{EXPER} + b_{13}\text{KNOW} \end{aligned} \quad \dots(3)$$

โดยที่ b_0 คือค่าคงที่ และ b_1, b_2, \dots, b_{13} เป็นสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ

ผลการวิเคราะห์การถดถอยในตาราง 17 พบว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม (การมีส่วนร่วมในด้านการดำเนินการ) เป็นการหาความสัมพันธ์ของคุณสมบัติทั่วไปกับส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชน จำนวนมี 2 ตัวแปรที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชน ได้แก่ การได้รับการฝึกอบรม และการได้รับข้อมูลข่าวสาร ที่ระดับนัยสำคัญที่ .001 และ .000 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในภาพรวมทุกตัวแปรอิสระแล้ว พบว่าระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระทุกตัว โดยมีค่า $R^2 = 0.171$ หรือร้อยละ 17.1 นั่นคือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตาม (การมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนในด้านการดำเนินการ) ได้ร้อยละ 17.1 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 82.9 เป็นอิทธิพลจากตัวแปรอื่นๆ

จึงสรุปได้ว่าการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนในด้านการดำเนินการขึ้นกับการได้รับการฝึกอบรม (TRAIN) การได้รับข้อมูลข่าวสาร (INFOR) โดย b_{10} และ b_{11} มีค่าเป็นบวก นั่นคือ ผู้ที่ได้รับการฝึกอบรม และได้รับข้อมูลข่าวสารมาก จะมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนในด้านการดำเนินการมากด้วย ซึ่งค่า $b_{10} = 0.598$ หน่วย และค่า $b_{11} = 0.086$ หน่วย หมายความว่า ถ้าผู้ที่ได้รับการฝึกอบรม และได้รับข้อมูลข่าวสารเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้มีการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนในด้านการดำเนินการเพิ่มขึ้น 0.598 หน่วย และ 0.086 หน่วย ตามลำดับ

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการได้รับการฝึกอบรม และการได้รับข้อมูลข่าวสารมีความสัมพันธ์มีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนในด้านการดำเนินการ ทั้งนี้เนื่องมาจากในการดำเนินการโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ นั้น ผู้ที่จะเข้าร่วมดำเนินการนั้นจะต้องมีความรู้และประสบการณ์ในการทำงานนั้นหรือได้รับสิ่งนั้นมาก่อนจึงจะทำให้งานหรือสิ่งที่ดำเนินการประสบความสำเร็จได้

ตาราง 17 การวิเคราะห์การถดถอยพหุ ของคุณสมบัติทั่วไปที่มีผลต่อปัจจัยการมีส่วนร่วมในการ
ดำเนินการ

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม		
	การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ		
	b	t	sig
1. เพศ	0.388	0.355	0.723
2. อายุ	0.056	0.881	0.379
3. การศึกษา	-0.409	-0.829	0.408
4. สถานภาพสมรส	-1.852	-1.740	0.083
5. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	-0.346	-0.920	0.358
6. รายได้ของครอบครัว	0.00002	1.793	0.074
7. จำนวนพื้นที่ถือครอง	-0.018	-0.157	0.875
8. การเป็นคนพื้นที่	2.033	1.209	0.228
9. การเป็นสมาชิกขององค์กรชุมชน	0.123	0.046	0.964
10. การได้รับการฝึกอบรม	0.598	3.243	0.001
11. การได้รับข้อมูลข่าวสาร	0.086	3.580	0.000
12. ประสบการณ์การมีส่วนร่วม	0.620	0.161	0.872
13. ความรู้เกี่ยวกับการจัดการป่าชุมชน	-0.116	-0.680	0.497
ค่าคงที่	7.047	0.860	0.391
R ²		0.171	(17.1%)
SEE		6.003	
F		3.758	
Sig. F		.000	

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติทั่วไปกับปัจจัยการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนในด้านผลประโยชน์

$$\begin{aligned} \text{ADVAN} = & b_0 + b_1\text{SEX} + b_2\text{AGE} + b_3\text{EDU} + b_4\text{STA} + b_5\text{NUM} + b_6\text{INC} + \\ & b_7\text{LAND} + b_8\text{LIVE} + b_9\text{MEMBER} + b_{10}\text{TRAIN} + b_{11}\text{INFOR} + \\ & b_{12}\text{EXPER} + b_{13}\text{KNOW} \quad \dots(4) \end{aligned}$$

โดยที่ b_0 คือค่าคงที่ และ b_1, b_2, \dots, b_{13} เป็นสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ

ผลการวิเคราะห์การถดถอยในตาราง 18 พบว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม (การมีส่วนร่วมในด้านผลประโยชน์) เป็นการหาความสัมพันธ์ของคุณสมบัติทั่วไปกับส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชน จำนวนมี 2 ตัวแปรที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชน ได้แก่ การได้รับการฝึกอบรม และการได้รับข้อมูลข่าวสาร ที่ระดับนัยสำคัญที่ .000 และ .000 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในภาพรวมทุกตัวแปรอิสระแล้ว พบว่าระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระทุกตัว โดยมีค่า $R^2 = 0.222$ หรือร้อยละ 22.2 นั่นคือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตาม (การมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนในด้านผลประโยชน์) ได้ร้อยละ 22.2 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 77.8 เป็นอิทธิพลจากตัวแปรอื่นๆ

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการได้รับการฝึกอบรม และการได้รับข้อมูลข่าวสารมีความสัมพันธ์มีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนในด้านผลประโยชน์ ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้ที่ได้รับข้อมูล ทั้งนี้เนื่องมาจากประชาชนที่ผ่านการฝึกอบรมหรือได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่ตนเองจะได้รับจากการอนุรักษ์หรือจัดการป่าชุมชนในพื้นที่ของตนเองแล้ว จะทำให้มีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนมากยิ่งขึ้น

ตาราง 18 การวิเคราะห์การถดถอยพหุ ของคุณสมบัติทั่วไปที่มีผลต่อปัจจัยการมีส่วนร่วมใน
ผลประโยชน์

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์		
	b	t	sig
1. เพศ	10.446	1.546	0.123
2. อายุ	-0.213	-0.538	0.591
3. การศึกษา	-2.319	-0.759	0.449
4. สถานภาพสมรส	-9.092	-1.380	0.169
5. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	-1.981	-0.852	0.395
6. รายได้ของครอบครัว	0.00004	0.577	0.565
7. จำนวนพื้นที่ถือครอง	0.928	1.290	0.198
8. การเป็นคนพื้นที่	-2.765	-0.266	0.791
9. การเป็นสมาชิกขององค์กรชุมชน	19.779	1.187	0.236
10. การได้รับการฝึกอบรม	4.064	3.560	0.000
11. การได้รับข้อมูลข่าวสาร	0.547	3.680	0.000
12. ประสบการณ์การมีส่วนร่วม	-22.114	-0.929	0.354
13. ความรู้เกี่ยวกับการจัดการป่าชุมชน	-1.554	-1.467	0.144
ค่าคงที่	59.999	1.183	0.238
R ²		0.222	(22.2%)
SEE		37.329	
F		5.184	
Sig. F		.000	

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติทั่วไปกับปัจจัยการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนในด้านการติดตามประเมินผล

$$\begin{aligned} \text{EVA} = & b_0 + b_1\text{SEX} + b_2\text{AGE} + b_3\text{EDU} + b_4\text{STA} + b_5\text{NUM} + b_6\text{INC} + \\ & b_7\text{LAND} + b_8\text{LIVE} + b_9\text{MEMBER} + b_{10}\text{TRAIN} + b_{11}\text{INFOR} + \\ & b_{12}\text{EXPER} + b_{13}\text{KNOW} \end{aligned} \quad \dots(5)$$

โดยที่ b_0 คือค่าคงที่ และ b_1, b_2, \dots, b_{13} เป็นสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ

ผลการวิเคราะห์การถดถอยในตาราง 19 พบว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม (การมีส่วนร่วมในด้านการติดตามประเมินผล) เป็นการหาความสัมพันธ์ของคุณสมบัติทั่วไปกับส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชน จำนวนมี 4 ตัวแปรที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนด้านการติดตามประเมินผล ได้แก่ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน การเป็นคนพื้นที่ การได้รับการฝึกอบรม และการได้รับข้อมูลข่าวสาร ที่ระดับนัยสำคัญที่ .036 .041 .000 และ .000 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในภาพรวมทุกตัวแปรอิสระแล้ว พบว่าระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระทุกตัว โดยมีค่า $R^2 = 0.318$ หรือร้อยละ 31.8 นั่นคือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตาม (การมีส่วนร่วมในด้านการติดตามประเมินผล) ได้ร้อยละ 31.8 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 68.2 เป็นอิทธิพลจากตัวแปรอื่นๆ

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าจำนวนสมาชิกในครัวเรือน การเป็นคนพื้นที่ การได้รับการฝึกอบรม และการได้รับข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์มีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนในด้านการติดตามประเมินผล ทั้งนี้เนื่องมาจากประชาชนที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากจะมีเวลาในการดำเนินการหรือติดตามผลประจำปีเกี่ยวกับป่าชุมชน ในขณะที่ประชาชนมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อยจะไม่ค่อยมีเวลาเนื่องจากต้องออกไปประกอบอาชีพ สำหรับปัจจัยเกี่ยวกับการเป็นคนในพื้นที่นั้น เนื่องจากมาเป็นบุคคลที่เกิดขึ้นเติบโตในพื้นที่ทำให้เกิดความหวงแหนและรักษาทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่มากกว่าคนที่ย้ายมาจากพื้นที่อื่นๆ ส่วนปัจจัยการได้รับการฝึกอบรม และการได้รับข้อมูลข่าวสารนั้น ก็เช่นเดียวกันผู้ที่ได้รับการฝึกอบรม และได้รับข้อมูลข่าวสารมากจะเป็นคนที่มีความรู้และค่อนข้างเข้าใจได้ง่ายเกี่ยวกับการประเมินผลหรือการติดตามผลโครงการ/กิจกรรม จึงทำให้มีส่วนร่วมมากกว่าผู้ที่ได้รับการฝึกอบรม และได้รับข้อมูลข่าวสารน้อย

ตาราง 19 การวิเคราะห์การถดถอยพหุ ของคุณสมบัติทั่วไปที่มีผลต่อปัจจัยการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม		
	การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล		
	b	t	sig
1. เพศ	-0.504	-1.434	0.153
2. อายุ	-0.007	-0.327	0.744
3. การศึกษา	-0.115	-0.723	0.470
4. สถานภาพสมรส	-0.116	-0.337	0.736
5. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	0.255	2.105	0.036
6. รายได้ของครอบครัว	0.000	1.466	0.144
7. จำนวนพื้นที่ถือครอง	-0.053	-1.428	0.155
8. การเป็นคนพื้นที่	-1.113	-2.055	0.041
9. การเป็นสมาชิกขององค์กรชุมชน	-0.156	-0.180	0.858
10. การได้รับการฝึกอบรม	0.228	3.844	0.000
11. การได้รับข้อมูลข่าวสาร	0.046	5.926	0.000
12. ประสบการณ์การมีส่วนร่วม	-1.030	-0.831	0.407
13. ความรู้เกี่ยวกับการจัดการป่าชุมชน	0.032	0.574	0.566
ค่าคงที่	4.065	1.540	0.125
R ²		0.318	(31.8%)
SEE		1.934	
F		8.466	
Sig. F		.000	

